

KRISTUS ON YLÖSNOUSSUT

”Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa? Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.” Lk.24:26-27. Olisimmepa saaneet olla kuulemassa tuota. Silloin varmasti meidänkin sydämemme olisivat palavampia. Meillä on kuitenkin nämä kirjoitukset, joita meidän tulisi tutkia paljon enemmän ja pyytää, että Pyhä Henki saisi avata niitä meille yhä lisää. Jos näin teemme ja tutkimme myös kristinuskon juutalaisia juuria, ymmärryksemme varmasti lisääntyy ja Raamatun ihmeellisyys kirkastuu meille, ja silloin myös rakkautemme Jeesukseen ja hänen kansaansa vahvistuu.

Pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla kietoutuvat niin toisiinsa, ettei aina nähdä niissä mitään eroa. Kun luemme 3.Ms.23:4-14, huomaamme, että pääsiäistä tulee viettää nisankuun 14. päivänä ja 15. nisankuuta alkaa happamattoman leivän juhla, jota vietetään 7 päivää, joista ensimmäinen ja viimeinen ovat juhlasabatteja. Tähän juhlaan sisältyy myös ns. ohrantähkäjuhla viikkosabatin jälkeisenä päivänä eli viikon ensimmäisenä päivänä eli sunnuntaina. Silloin piti viedä temppeliin lyhde ensimmäisiä ohrantähkiä =omer reshit leketzirchem, eli sadon esikoiset koko sadon pyhittämiseksi Jumalalle.

Nykyisten laskelmien mukaan vuosi 30 jKr. on todennäköisin Jeesuksen ristiinnaulitsemisen ja ylösnousemuksen vuosi. Jeesus on syntynyt vuosien 4-1 välillä eaa. Vuonna 30 jKr. nisankuun 14. päivä oli keskiviikko. Näin ollen Jeesus oli haudassa 3 pv ja kolme yötä. Silloin torstain juhlasabatin jälkeen perjantaina naiset ennättivät käydä hankkimassa hyvänhajuksia yrttejä ja valmistaa voiteita. Viikon ensimmäisenä päivänä, jolloin temppeliin vietiin omer reshit, heillä oli tarkoitus käydä haudalla suorittamassa Jeesukselle hautauksen viimeistely yrtein ja voitein. Mutta mitä olikaan tapahtunut edellisenä yönä? Hauta oli tyhjä.

Viikkoa aikaisemmin, kun Jeesus oli tullut Jerusalemiin kärsiäkseen ja kuollakseen, hän oli sanonut opetuslapsilleen: ”Hetki on tullut, että Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisunjyvä putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää”, Joh.12:23-24. Jeesus ilmaisi selvästi, että hän on tuo jyvä, jonka on kuoltava tuottaakseen paljon hedelmää iankaikkiseen elämään. Hän kuoli meidän puolestamme, mutta kuolema ei voinut häntä pitää vallassaan, niin kuin Pietari sanoi helluntaina, Apt.2:27, lainaten Ps.16 ”Sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta”. Jes.53:10 ”Herra näki hyväksi, että hänet ruhjottiin, että hänet lävistettiin. Mutta kun hän antoi itsensä sovitusuhriksi, hän saa nähdä sukunsa jatkuvan, hän elää kauan, =jire zera vejaarich jamim, ja Herran tahto täyttyy hänen kauttaan”; URK. Tästä sai myös Job aavistuksen sanoessaan kaiken tuskan ja ahdistuksen keskellä: ”Minä tiedän Lunastajani elävän ja viimeisenä hän on seisova multien päällä”, Job19:25-27. Me olemme Jeesuksen kuoleman hedelmää. Kuolemallaan Jeesus myös voitti kuoleman. Niinpä voimme sanoa: ”Missä on sinun voittosi kuolema?” Kuolema on nieltä, voitto saatu. Jos elämä on meille Kristus, niin kuolema on meille voitto.

1Kor.15:19-23 ”Nytpä Kristus on noussut kuolleista esikoisena =reshit, kuoloon nukkuneista. Sillä niin kuin kaikki kuolevat Adamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, mutta jokainen vuorollaan: esikoisena = reshit, Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan”.

Ihmeellistä: 1Ms.1:1 Jumala loi kaiken Pojassaan, esikoisessaan, =bereshit, Hänessä, joka oli jo ennen maailman luomista! Samoin myös uusi luominen tapahtuu Hänessä ja Hänen kauttaan. Tästä Paavali puhuu selvästi meille Kol.1:14-18. JEESUS on kaikessa ENSIMMÄINEN. Hän, RESHIT PYHITTÄÄ koko sadon Jumalalle. Jeesus on kuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta ”tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi”, 1Kor.1:30. Ensi lyhteen tuomisesta temppeliin, laskettiin 50 päivää ja tultiin viikkojuhlaan eli ensihedelmien juhlaan eli helluntaihin. Silloin vuodatettiin Pyhä Henki opetuslasten päälle ja Jeesus kokosi seurakuntaansa 3000 sielua ensi hedelminä juutalaisista. Mitä tuoneekaan hetki ennen lehtimajanjuhlaa, joka on viimeinen sadonkorjuu-juhlista. Siitä antanee kuvan Ilm.14:14-16. Tätä ennen Siionin vuorella seisoo 144.000 (Israelin kaikista sukukunnista), ”jotka ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle”, Ilm.14:1,4.

Palataanpa esikoislyhteen heilutuksen päivään lähes 2000 v. sitten eli ylösnousemuksen päivään. Naiset ovat tulleet haudalle; hämmentyneinä ja peloissaan he palaavat kaupunkiin kertomaan opetuslapsille, mitä ovat nähneet. Pietari ja Johannes juoksevat haudalle todeten, että naiset ovat puhuneet totta. Magdalan Mariakin palaa haudalle. Maria on seurannut rakastamaansa Herraa kaikkialle senjälkeen, kun järisyttävä muutos tapahtui hänen elämässään. Voimme hyvin kuvitella, millaista hänen elämänsä oli ollut riivattuna. Ihmiset pilkkasivat ja halveksivat häntä. Mutta ei siinä kyllin. Häntä ahdistivat painajaisunet ja varmaan myös harhat. Loppuun asti rääkättynä Maria oli eräänä päivänä kohdannut ihmeellisen rabbin, joka ei sylkenyt häntä, vaan katsoi lempeästi. Sitten hän oli antanut käskyn: ”Lähtekää hänestä”. Maria oli lähes kuollut, kun 7 riivaajaa poistui hänestä huutaen. Mutta nyt Maria oli vapaa! Hän kumartui Vapauttajansa eteen maahan asti. Hänen sisällään pulppuili uusi ilo, ja rauha täytti hänen sydämensä, sillä hän oli saanut syntinsä anteeksi. Maria halusi seurata tällaista rabbia kaikkialle.

Mutta sitten alkoivat Jeesuksen elämässä kummalliset tapahtumat, joita hän ei voinut ymmärtää. Maria joutui seuraamaan rakastamansa ja viattoman, pyhän Herransa pilkkaamista, häväistystä ja ristiinnaulitsemista. Sydän rikki revittyinä ja murheellisena Maria seurasi, miten Jeesus pantiin hautaan. (Runo Mariasta). Kolmen päivän kuluttua Maria on jälleen tyhjällä haudalla. Hän haluaisi edes tietää, mihin Jeesuksen ruumis on siirretty. Silloin hän kuulee lausuttavan nimensä rakkaimmalla äänellä: ”Mirjam”. – Ja Maria vastaa: ”Rabbuuni”. Ilo täyttää koko hänen olemuksensa. Jeesus antaa hänelle heti tehtävän viedä ilosanomaa eteenpäin. Uusi voima virtaa häneen. Riemu on sanomaton hänen viestissään: ”Jeesus elää! Olen nähnyt Herran!”

Sadonkorjuujuhliissa ihmisen tuli viedä lahjansa, satonsa esikoiset Jumalalle. Juhlien täyttymyksessä Jumala itse antoi ja antaa meille esikoislahjansa, oman Poikansa, Jumalan Karitsan, joka antoi itsensä, ruumiinsa ja verensä uhriksi meidän puolestamme, koska ilman veren-vuodatusta ei ole anteeksiantamusta. Hag hamatzot- juhlan happamaton leipä oli myös esikuva Jeesuksesta. Jeesus on elämän leipä. Hän sanoo: ”Se leipä, jonka minä annan, on minun lihani

maailman elämän puolesta”. ”Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä”, Joh.6:51,54. Jeesus on totisesti ylösnousemus ja elämä.

Toisena sadonkorjuujuhlanä, helluntaina Jumala antoi Pyhän Hengen esikoislahjan ja hänen kauttaan saamme omistaa henkilökohtaisesti pelastuksen lahjan. Kolmantena sadonkorjuujuhlanä Jumala antaa koko pelastuksen täyteen Häneen turvansa panneille. Tätä mekin odotamme, niin kuin Paavali sanoo Rm.8:23 ”me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta”.

Kaikki on armoa, kaikki on lahjaa! Onko meillä siis mitään vietävää Jeesukselle ensilyhteen päivänä? Saamme viedä syntimme ja Hän antaa meille vanhurskautensa. Mikä autuas vaihtokauppa! Hebr.13:15 ”Uhratkaamme siis Hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria; se on: niiden huulten hedelmää, jotka Hänen nimeänsä ylistävät!” Meillä on totisesti syytä uhrata kiitosuhria Jumalalle kaikesta, mitä Hän on antanut meille valitsemansa omaisuuskansan, Israelin kautta. Olemme saaneet Raamatun, Jumalan pyhän Sanan elämämme rikkaudeksi ja ylimmäksi ohjeeksi. Israelin kautta olemme saaneet ennen kaikkea Jeesuksen, Messiaamme ja Vapahtajamme. Marian elämässä tuli näkyviin rakkaus Jeesusta kohtaan. Hän oli saanut paljon anteeksi, siksi hän rakasti paljon. Mekin olemme saaneet paljon anteeksi. Täyttääkö sydämemme rakkaus Jeesukseen; tuleeko se näkyviin elämässämme? Herramme itse sanoi: ”Pelastus on juutalaisista”. Kiitollisuutemme tulee näkyä myös rakkautena juutalaisia kohtaan.